

2. Teine väide, mille kohaselt puudub kontroll komisjoni tegevuse üle. Avaliku võimu jagatavate toetuste süsteem muutub seeläbi täitevvõimu esindavate institutsioonide blankoveksliks, võimaldades neil otsustada, et milline tahes –kas eelnimetatud või mis tahes muudest täiendavalt määratud valdkondadest on ühisturuga kokkusobiv.
3. Kolmas väide, mille kohaselt hinnati väärtalt kuupäeva, millest alates hakkab kulgema hagi esitamise tähtaeg. Apellant oli veendunud, et liidus eksisteerib mehhanism, mis tagab, et komisjon uurib pidevalt, kas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 107 alusel antud avalikud toetused ei kahjusta ühisturgu, nagu on nähtud ette ELTL artikli 108 lõikes 1. Just seetõttu pöördus apellant komisjoni poole, paludes kontrollida olukorda seoses riigiabiga, mida Tšehhi Vabariik on andnud ettevõtluse ja innovatsiooni rakenduskava raames. Komisjon lükkas selle taotluse tagasi, millest apellant järeltab, et ELTL artikkel 108 ei toimi. Apellant pidas Euroopa Liidu Kohtule hagi esitamist viimaseks võimaluseks, mille osas ta lootis, et seda ei tule kasutada. Apellant tegi erakordseid pingutusi, et teavitada komisjoni ettevõtluse ja innovatsiooni rakenduskava puudustest ja seetõttu ei ole kuidagi võimalik väita, et apellant ei tegutsenud aegumistähtaja kulgemise jooksul.
4. Neljas väide, mille kohaselt esineb kõrgem õiguslik huvi. Sõltumatult Euroopa Kohtu otsusest selle kohta, kas apellandi õigus on aegunud või mitte, on apellant veendunud, et arvestades käesoleva juhtumi mõju nii riigisisesele kui ka liidu tasandil, on tarvis, et Euroopa Kohus teeks otsuse küsimuse kohta, kes võtab vastutuse mittenõuetekohase toetuspoliitika eest – kas Euroopa Liit või liikmesriigid.

Évariste Boshabi 13. aprillil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 3. veebruari 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-111/19: Evariste Boshab versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-242/21 P)

(2021/C 217/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Évariste Boshab (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta otsus Evariste Boshab vs. Euroopa Liidu Nõukogu (T-111/19);
- menetleda hagi sisuliselt ja tühistada nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP lisa punkti 8 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 (¹) Ia lisa punkti 8;
- mõista mõlema kohtuastmega seotud kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas apellatsioonkaebuses palub kaebaja tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. veebruari 2021. aasta kohtuotsuse T-111/19, esitades selle põhjenduseks kaks õigusväidet, mis puudutavad kaitseõiguste rikkumist ja ilmset hindamisviga.

Esimese väite kohaselt rikkus Üldkohus kaitseõigusi ja eelkõige apellandi õigust olla ära kuulatud, kuna:

- ta leidis, et Euroopa Liidu Nõukogu poolne hiline teavitamine ja see, et kaebajal ei olnud võimalust esitada oma seisukohti enne kõnealuste piiravate meetmete pikendamist, ei kujutanud endast õiguse saada ära kuulatud rikkumist, sest see ei olnud uus asjaolu;
- ta ei teinud vajalikke jõeldusi sellest, et nõukogu ei teinud käesolevas asjas mingisugust kontrolli.

Teise väite kohaselt tegi Üldkohus ilmse hindamisvea, kuna:

- ta ei võtnud arvesse, et piiravad meetmed on ennetavad ja määratluse kohaselt ajutised ning nende kehtivus sõltub alati nende võtmist õigustanud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimisest ning vajadusest need kehtima jätta, et saavutada nendega seotud eesmärk;
- ta ei tuvastanud, et nõukogu poolt välja toodud asjaoludega ei olnud kuidagi võimalik tõendada sellele kriteeriumile vastavat käitumist, mille alusel kantakse vaidlusalustesse loeteludesse.
- ta ei pidanud probleemiks seda, et nõukogu ei analüüsinud neid andmeid, mille kaebaja talle läbivaatamismenetluse käigus esitas, ning ei viinud ise nende andmete põhjal läbi uurimist.

(¹) Nõukogu 18. juuli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud (ELT 2005, L 193, lk 1) (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV) (ELT 2008, L 352 M, lk 231 (MT)).

22. aprillil 2021 esitatud hagi – Euroopa Parlament versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-259/21)

(2021/C 217/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Parlament (esindajad: I. Liukkonen ja I. Terwinghe)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada nõukogu 28. jaanuari 2021. aasta määruse (EL) 2021/92, millega määratakse 2021. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarude rühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (¹), artiklid 15-17 ja 20 ning artikli 59 lõige 2;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Parlament märgib, et kõnesolevat valdkonda reguleerivates õigusaktides, see on määruse (EL) 2019/1241 (²) artikli 10 lõikes 4 ja artiklis 15 ning määruse (EL) 2019/472 (³) artiklis 9 on ette nähtud, et sellised meetmed nagu need, mida on silmas peetud käesolevas hagis, tuleb vastu võtta ELTL artiklis 290 silmas peetud delegeeritud õigusaktidega.